

Sygn. akt: I C 160/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Wojciech Waclaw

Protokolant: sekr. sąd Justyna Szubring

Po rozpoznaniu w dniu 5 października 2022 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) E. Z.

przeciwko K. Z.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. uznaje za bezskuteczną w stosunku do masy upadłości E. Z. umowę darowizny zawartą 13 maja 2020 r. przed notariuszem J. C. w G. (Rep. (...)) pomiędzy upadłą E. Z., a pozwaną K. Z., której przedmiotem były:

a) **własność lokalu mieszkalnego nr (...) pow. 50,18 m.kw. składającego się z 2 pokoi, kuchni, przedpokoju, spiżarni i korytarza, stanowiącego nieruchomość lokalową położoną w m. H. nr (...), gm. P. pow. (...), dla której to S. Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą za nr KW (...) - wraz z udziałem 1/2 części w częściach wspólnych budynku i działki na której jest on posadowiony;**

b) **nieruchomość położona w m. H., gm. P. pow. (...), składająca się z działki zabudowanej nr (...) o pow. 0,1172 ha, dla której to S. Zamiejskowy Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą za nr KW (...);**

II zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 5417,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa.

I C 160/22

UZASADNIENIE

Ostatecznie powód Syndyk E. Z., w skierowanym przeciwko K. Z. pozwie wniósł o:

1. uznanie za bezskuteczną w całości w stosunku do masy upadłości E. Z. umowy darowizny zawartej dnia 13 maja 2020 r. przed notariuszem J. C. w Kancelarii Notarialnej w G. (Repertorium A numer (...)), przez upadłą E. Z. z K. Z. której przedmiotem była:

a. własność nieruchomości lokalu mieszkalnego numer (...) o powierzchni łącznej 50,18 m⁽²⁾, składającej się z 2 (dwóch) pokoi, kuchni, przedpokoju, spiżarni i korytarza (lokal położony po stronie północno-zachodniej domu

mieszkalnego, składający się z pomieszczeń położonych na parterze i piętrze budynku), położonej w H. nr (...) gm. P., powiat (...), województwo (...), dla której S. Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w W. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) wraz z udziałem wynoszącym 1/2 części w elementach wspólnych budynku, z którego wyodrębniono ten lokal i współwłasność gruntu wspólnego, oznaczonego nr geod. (...) po powierzchni 0.0101 ha gruntu, położonego w H. nr (...) gm. P., powiat (...), województwo (...), objętego księgą wieczystą Kw nr (...) prowadzoną przez S. Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w W..

b. własność nieruchomości zabudowanej, oznaczonej nr geod. (...), położonej w H., gm. P., powiat (...), województwo (...), dla której S. Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w W. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),

nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swych żądań powód wskazał, że upadła E. Z. w dniu 13 maja 2020 r. w formie aktu notarialnego zawarła umowę darowizny z córką K. Z., przenosząc własność nieruchomości będących przedmiotem postępowania.

E. Z. i jej małżonek L. Z. wnieśli o ogłoszenie upadłości. Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2021 r. ogłosił upadłość dłużników E. Z. i L. Z. jako osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej. W czasie wskazanej darowizny E. Z. posiadała wymagalne zobowiązania wobec przynajmniej piętnastu wierzycieli (pозew k. 4-6, pismo procesowe z rozszerzeniem powództwa k. 112-113)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwana wskazała, że kwestionuje wszelkie twierdzenia strony powodowej, poza wyraźnie przyznanymi. Powództwo powinno zostać oddalone w całości, gdyż, co do zasady nie zasługuje na uwzględnienie. Ze stanu faktycznego wynika, że brak jest związku przyczynowego między zaskarżoną czynnością prawną dłużnika, a jego niewypłacalnością, gdyż stan majątku upadłej już w dniu zawarcia umowy z pozwanym nie mógł pozwalać na zaspokojenie ich wierzycieli. Dodatkowo strona pozwana wskazała, że powód mimo ciężącego na nim obowiązku na podstawie art. 6 kc nie udowodnił, iż w niniejszej sprawie doszło w ogóle do pokrzywdzenia wierzycieli, a w tym aby pozwana uzyskała korzyść majątkową w związku z nabyciem opisanej w piśmie nieruchomości oraz by w chwili zawierania umowy wiedziała o jakimkolwiek pokrzywdzeniu wierzycieli (odpowiedź na pozew k. 97-99v.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Upadła E. Z. wraz z mężem L. Z. prowadzili działalność rolniczą. W związku z problemami pogodowymi, w tym występującymi suszami i gradobiciami pozwana wraz z mężem zaciągała zobowiązania kredytowe w celu dofinansowania prowadzonego gospodarstwa.

Aktem notarialnym z dnia 13 maja 2020 r. Rep. A nr (...) pozwana E. Z. darowała pozwanej K. Z. własność stanowiącej odrębną nieruchomość lokalu mieszkalnego nr (...) o powierzchni łącznej 50,18 m⁽²⁾, składającego się z 2 pokoi, kuchni, przedpokoju, spiżarni i przedpokoju (lokal położony po stronie północno-zachodniej domu mieszkalnego, składający się z pomieszczeń położonych na parterze i piętrze budynku) położonej w H. nr (...) gm. P., powiat (...), województwo (...), dla której S. Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w W. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) wraz z udziałem wynoszącym 1/2 części nieruchomości wspólnej stanowiącej grunt oraz części budynku i urządzenia, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli objętego księgą wieczystą Kw nr (...) prowadzoną przez S. Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w W. i własność nieruchomości zabudowanej, oznaczonej nr geod. (...) o powierzchni 0,1172 ha gruntu dla której S. Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w W. prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

E. Z. w dniu 16 lipca 2021 r. wystąpiła do S. V Wydział Gospodarczy z wnioskiem o ogłoszenie upadłości osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej. We wniosku E. Z. wskazała, że posiada szereg wierzytelności w tym:

- wierzytelność (...) sp. z o.o. w wysokości 23.161,00 zł z terminem zapłaty 26.03.2020 r.,
- wierzytelność (...) Bank S.A. w wysokości 315.912,00 zł z terminem zapłaty 29.02.2020 r.,
- wierzytelność (...) - (...) Banku Spółdzielczego w wysokości 45.403,00 zł z terminem zapłaty 10.08.2021 r.,
- wierzytelność (...) Bank S.A. w wysokości 147.387,00 zł z terminem zapłaty 22.02.2020 r.,
- wierzytelność (...) S.A. w wysokości 69.262,00 zł z terminem zapłaty 29.04.2020 r.,
- wierzytelność (...) S.A. w wysokości 37.576,00 zł z terminem zapłaty 29.04.2020 r.,
- wierzytelność (...) S.A. w wysokości 36.285,00 zł z terminem zapłaty 29.04.2020 r.,
- wierzytelność (...) sp. z o.o. w wysokości 25.242,00 zł z terminem zapłaty 28.02.2020 r.,
- wierzytelność (...) S.A. w wysokości 21.083,00 zł z terminem zapłaty 26.02.2020 r.,
- wierzytelność (...) Bank S.A. w wysokości 180.497,00 zł z terminem zapłaty 29.10.2017 r.,
- wierzytelność (...) sp. z o.o. w wysokości 4.040,00 zł z terminem zapłaty 27.08.2018 r.,
- wierzytelność (...) S.A. w wysokości 11.419,58 zł w terminem zapłaty 29.03.2020 r.,
- wierzytelność (...) S.A. w wysokości 18.081,00 zł w terminem zapłaty 31.05.2020 r.,
- wierzytelność (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w wysokości 11.369,91 zł z terminem zapłaty 21.02.2020 r.,
- wierzytelność (...) (Luxemburg) S.A. w wysokości 4.677,63 zł z terminem zapłaty 20.03.2020 r.,
- wierzytelność (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w wysokości 12.215,00 zł z terminem zapłaty 28.06.2020 r.,
- wierzytelność (...) S.A. w wysokości 51.594,86 zł w terminem zapłaty 13.02.2020 r.,
- wierzytelność S. G. w wysokości 670.000,00 zł z terminem zapłaty 30.06.2020 r.

Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2021 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy, sygn. akt V GU „of” (...) ogłosił upadłość dłużnika E. Z..

(dowód: akt notarialny – umowa darowizny Rep. A (...) k. 11-13, treść księgi wieczystej nr (...) k. 14-16, treść księgi wieczystej (...) k. 115-119, raport BIK k. 28-61v., wniosek dłużnika o ogłoszenie upadłości k. 18-24, postanowienie S. sygn. akt V GU „of” (...), przesłuchanie świadka E. Z. k. 173v., przesłuchanie świadka L. Z. k. 173v.-174)

W toku postępowania upadłościowego wierzytelności wobec E. Z. zgłosili:

- w dniu 14 września 2021 r. (...) S.A. w restrukturyzacji w kategorii II w wysokości 16.700,28 zł, w kategorii III w wysokości 2540,70 zł,
- w dniu 3 września 2021 r. (...) S.A. w kategorii II w wysokości 34.586,12 zł i w kategorii III w wysokości 4794,18 zł,
- w dniu 3 września 2021 r. (...) S.A. w kategorii II w wysokości 63.754,49 zł i w kategorii III w wysokości 8834,05 zł,

- w dniu 3 września 2021 r. (...) S.A. w kategorii II w wysokości 33.432,73 zł i w kategorii III w wysokości 4597,07 zł,
- w dniu 3 września 2021 r. (...) S.A. w kategorii II w wysokości 724,00 zł i w kategorii III w wysokości 84,96 zł,
- w dniu 6 września 2021 r. (...) S.A. w kategorii II w wysokości 10.440,02 zł i 4372,00 zł i w kategorii III w wysokości 748,70 zł,
- w dniu 6 września 2021 r. (...) S.A. w kategorii II w wysokości 32.740,68 zł i w kategorii III w wysokości 4749,82 zł,
- w dniu 6 września 2021 r. (...) S.A. w kategorii II w wysokości 45.692,86 zł i 5902,00 zł i w kategorii III w wysokości 3224,29 zł,

(dowód: zgłoszenie wierzytelności (...) S.A. w restrukturyzacji k. 137-138, zgłoszenie wierzytelności (...) S.A. k. 139-139v., k.140-140v., k. 141-141v., k. 142-142v., zgłoszenie wierzytelności (...) S.A. k. 143-145, k. 146-148, k. 149-151)

Postanowieniem z dnia 2 września 2022 r. Sędzia-komisarz w sprawie upadłościowej E. Z. i L. Z. – osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej zatwierdził listy wierzytelności.

(dowód: kopia postanowienia z dnia 2.09.2022 r. sygn. akt V GU „of” (...))

W czasie prowadzenia przez E. Z. i L. Z. działalności rolniczej problemy zdrowotne miała ich córka, pozwana K. Z.. Ostatecznie lekarze u pozwanej zdiagnozowali toczeń. Choroba powodowała u pozwanej konieczność odbywania częstych wizyt lekarskich, a także hospitalizację m.in. w Wojewódzkim (...) w O.. Problemy zdrowotne miał też L. Z., który m.in. leczył się w związku z problemami z biodrem.

(dowód: historia choroby i hospitalizacji k. 183-197v., zeznania pozwanej K. Z. k. 207v.-208, dokumentacja medyczna L. Z. k. 100-110)

W 2021 r. wierzyciele skierowali przeciwko E. Z. trzy postępowania sądowe, w których dochodzili zapłaty.

(dowód: doręczenie I C 254/21 k. 63, pozew w postępowaniu upominawczym z dnia 17.03.2021 r. k. 64, doręczenie I C (...) k. 65, pozew o zapłatę w postępowaniu upominawczym k. 66, zawiadomienie I C (...) k. 67, odpowiedź na sprzeciw strony pozwanej k. 68)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem zaskarżenia przez powodowego (...) Masy Upadłości była czynność prawna w postaci darowizny uczynionej przez dłużnika wobec którego ogłoszono upadłość – E. Z. na rzecz pozwanej, która to czynność spowodowała umniejszenie majątku darczyńcy, wskutek czego stała się ona niewypłacalna.

Przepisy kodeksu cywilnego zawierają stosowne instrumenty ochrony interesów wierzycieli przeciwko niesumiennym dłużnikom i w ocenie Sądu (oraz wbrew stanowisku pozwanej), odpowiednie instytucje powyższemu służące miały pełne zastosowanie na tle stanu faktycznego ustalonego w sprawie niniejszej.

Podstawowym przepisem regulującym możliwość zaspokojenia się z mienia, które wyszło z majątku dłużnika z pokrzywdzeniem wierzyciela jest art. 527 § 1 kc który to stanowi, iż gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Unormowanie to zawiera w sobie podstawowe przesłanki dające możliwość ubiegania się na drodze sądowej o przedmiotową ochronę, przy czym w razie zaistnienia określonych zdarzeń czy okoliczności, warunki stosowania przedmiotowego przepisu ulegają pod względem procesowym znacznemu złagodzeniu, czy też w ogóle eliminacji.

Do darowizny bowiem jako czynności nieodpłatnej (co miało miejsce w sprawie niniejszej), zastosowanie znajdzie przepis art. 528 kc, przy czym również pełne zastosowanie będzie miał przepis art. 529 kc.

Zgodnie z zawartym w art. 528 kc uregulowaniem, jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie, wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Warunkiem zatem niezbędnym dla skutecznego domagania się ochrony wynikającej ze wzmiankowanego unormowania jest zaistnienie związku pomiędzy czynnością dokonaną przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli, a uzyskaną przez osobę trzecią korzyścią majątkową. Przesłanką konieczną po temu jest przy tym, by ta korzyść majątkowa miała charakter bezpłatny. Okoliczność ta (tj. rzeczona bezpłatność) ma fundamentalne procesowo znaczenie, o tyle iż zwalnia wierzyciela od obowiązku wykazywania złej wiary osoby trzeciej, o której mowa w art. 527 § 1 kc, a osoba trzecia nie może bronić się przez wykazanie, że nie wiedziała lub nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał z pokrzywdzeniem wierzycieli. Taka regulacja zawiera więc najdalej idące ułatwienie w realizacji skargi pauliańskiej przez wierzyciela.

Punktem wyjścia w tej mierze jest więc prawidłowe ustalenie, czy dłużnik w istocie działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, co ma miejsce wtedy gdy wie, że w następstwie jego działania może dojść do stanu tegoż pokrzywdzenia. Dłużnik musi sobie zdawać sprawę, uświadamiać sobie, że wskutek dokonania czynności prawnej może spowodować niemożność zaspokojenia się wierzyciela z jego majątku.

Pokrzywdzenie wierzyciela nie musi być przy tym objęte zamiarem dłużnika (wyjątek art. 530 kc), a wystarczy natomiast, żeby dłużnik owo pokrzywdzenie przewidywał w granicach ewentualności. Ponadto świadomość pokrzywdzenia wierzyciela musi istnieć w chwili dokonywania czynności prawnej, choć jednocześnie nie musi dotyczyć osoby konkretnego wierzyciela, gdyż wystarczy świadomość pokrzywdzenia wierzycieli w ogóle (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10.01.1995 r. o sygn. akt: AGr 1014/94, OSP 1995 r., nr 10, poz. 206).

Ciężar dowodu świadomości dłużnika spoczywa w takiej sytuacji na wierzycielu i to wierzyciel musi wykazać, że dłużnik wiedział o istnieniu wierzyciela oraz, że znał skutek dokonywanej przez niego czynności w postaci usunięcia z jego majątku aktywów nadających się do zaspokojenia. Na tej podstawie można opierać domniemanie faktyczne, że miał on przy - założeniu przeciętnego rozeznania - świadomość pokrzywdzenia wierzyciela.

Okoliczności ustalone w sprawie nie pozostawiają wątpliwości co do tego, iż działanie dłużnika cechowała świadomość pokrzywdzenia wierzyciela w rozumieniu powołanych wcześniej przepisów, nie zostały zaś w toku postępowania przedstawione jakiegokolwiek okoliczności, które tę oczywistą sytuację miałyby poddawać w wątpliwość. (zasadniczym argumentem przedstawionym przez pozwaną, był właśnie podnoszony brak po stronie pozwanej wiedzy co do tego, że zbywca ze świadomością pokrzywdzenia działał).

Przede wszystkim nie ulega wątpliwości, iż w dniu 13 maja 2020 r. czyli na dzień dokonania zaskarżonej czynności prawnej, dłużnik wiedział o istnieniu wierzycieli, co wynika wprost z bezspornych w istocie pomiędzy stronami okoliczności.

E. Z., jak już zostało to wcześniej ustalone, miała pobrane w tym czasie liczne kredyty, których liczbę, czas zaciągnięcia oraz łączny rozmiar obrazują dokumenty dołączone do pozwu, a także te, przedłożone przez wierzycieli w toku postępowania upadłościowego. Również świadomość elementu pokrzywdzenia tychże licznych wierzycieli nie mógł budzić wątpliwości Sądu.

Przede wszystkim przemawia za powyższym w sposób jednoznaczny sama chronologia i logika ciągu zdarzeń poprzedzających darowiznę.

E. Z. zawierała umowy kredytowe w celu ratowania prowadzonego gospodarstwa rolnego. Zobowiązania zaciągnięte przez matkę pozwanej miały termin płatności już przez dokonaniem zaskarżonej czynności. Problemy finansowe miały charakter narastający, jednak jak wynika z wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika E. Z. większość zobowiązań przestała być regulowana już w I połowie 2020 r. Takie czasowe skumulowanie oraz ilość zaciągniętych zobowiązań, w tym bez wskazanego formalnie celu inwestycyjnego, wskazuje w istocie na faktyczną utratę kontroli nad płynnością i bieżącymi finansami.

W tym stanie rzeczy nie sposób uznać, by E. Z. nie miała świadomości co do tego, że wyzbycie się realnie spieniężanego składnika majątku o znaczącej z punktu widzenia efektywnej egzekucji wartości, spowoduje brak widoków na skuteczne zaspokojenie roszczeń wierzycieli.

Powyżej wskazane relacje i wnioski w ocenie Sądu tworzą ze sobą nierozzerwalny, spójny i logiczny łańcuch zdarzeń wskazujący na to, iż dłużnik nie tylko wiedział o istnieniu wierzycieli i wiarygodności, ale jednocześnie w tym samym lub zbliżonym czasie podejmował decyzje co do dokonania darowizny.

Przy dokonywaniu czynności zdawał zatem sobie sprawę z tego, że jego czynność siłą rzeczy spowoduje pokrzywdzenie wierzycieli i nie sposób nie przyjąć, że dokonana przez niego w tym dniu czynność prawna została dokonana w nieświadomości pokrzywdzenia.

Na taką, a nie inną ocenę faktów nakładają się kolejne, niemniej istotne z punktu widzenia całościowej oceny materiału dowodowego okoliczności, a w szczególności fakt, że dłużnik nie usiłował sprzedać wcześniej spornej nieruchomości, choćby po to by uregulować swą sytuację materialną i bieżące należności, a brał kolejne kredyty.

Okoliczności ustalone w sprawie, w sposób zatem nie budzący wątpliwości wskazują, że dłużnik miał świadomość, że podejmowane przez niego czynności prawne spowodują niemożność zaspokojenia wierzyciela z jego majątku, a w efekcie pokrzywdzenie wierzyciela.

Kodeksową definicję pokrzywdzenia wierzyciela zawiera zresztą art. 527 § 2 kc zgodnie z którym to czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności.

Chodzi tu o niewypłacalność dłużnika, czyli aktualny brak możliwości wywiązania się z zobowiązań finansowych. „Niewypłacalność w wyższym stopniu” oznacza z kolei, że w zasadzie każde istotne, bez względu na jego rozmiar, powiększenie niewypłacalności stanowi pokrzywdzenie wierzycieli, niewypłacalność zaś nie musi ulec powiększeniu o całą wartość przedmiotu czynności prawnej dokonanej przez dłużnika. (z tego też powodu Sąd nie dopuszczał dowodu na okoliczność realnej wartości nieruchomości stanowiących przedmiot zaskarżonej umowy dowód ów pomijając).

Czynność prawna dłużnika musi stanowić warunek jego niewypłacalności. Dokonana przez dłużnika umowa darowizny jest niewątpliwie jedną z przyczyn większej jego niewypłacalności.

O niewypłacalności dłużnika w niniejszej sprawie świadczy nie tylko, to co zostało wcześniej przywołane, tj. że nieruchomość była jednym ze spieniężalnych i realnie egzekwowalnym składnikiem majątku, (co jest okolicznością bezsporną), lecz również okoliczność, że zarówno E. Z. jak i jej mąż L. Z. jednocześnie złożyli wnioski o ogłoszenie upadłości.

Mając na uwadze, że pokrzywdzenie wierzyciela należy oceniać nie tylko według chwili dokonania czynności prawnej dłużnika z osobą trzecią, lecz według chwili jej zaskarżenia, czyli wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności prawnej (por. wyrok SN z 2001.03.22, sygn. akt V CKN 280/00, opubl. LEX nr 52793), stwierdzić należy, iż skoro do chwili obecnej wierzyciele w toku upadłości nie zostali zaspokojeni, są oni nadal pokrzywdzeni.

Reasumując, stwierdzić należy, iż tak okoliczności jak i realia niniejszej sprawy w pełni potwierdzają zasadność roszczenia ze skargi pauliańskiej określonej w art. 527, 528 i 529 kc w odpowiednim powiązaniu z przepisami prawa upadłościowego odwołującymi się do skargi pauliańskiej. (art. 131 pr. upadł.)

Warto jedynie końcowo odnieść się do zarzutów co do tego, że intencją E. Z. nie było darowanie pozwanej nieruchomości, a jedynie zawarcie umowy dożywocia, która gwarantowałaby upadłej i jej mężowi możliwość mieszkania i utrzymania do końca życia. Okoliczność ta nie została potwierdzona przez świadka E. Z., która przesłuchana na rozprawie w dniu 29 czerwca 2022 r. wskazała, że „(...) moi rodzice chcieli przekazać dla wnuczki wszystko. Ona była jeszcze wtedy mała, dlatego wszystko przepisali na mnie. Moja mama nalegała żebym przekazała dla córki wszystko (...) Decyzję o darowiznie podjęliśmy jak córka poszła na studia. Synom darowaliśmy wcześniej inne składniki (...)”. Jak wynika z zeznań E. Z. jej intencją było darowanie pozwanej nieruchomości, a nie zawarcie umowy dożywocia. Okoliczność ta została potwierdzona przez darczyńcę. Wobec powyższego zarzut pozwanej co do „błędnego” niejako aktu darowania nieruchomości, zamiast zawarcia umowy dożywocia, nie może zostać uznany za skuteczny.

Tym samym Sąd, biorąc pod uwagę powyższe, w oparciu o treść powołanych przepisów uznał umowę darowizny nieruchomości za czynność bezskuteczną wobec powodowego (...) i orzekł tak jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu w postaci wynagrodzenia pełnomocnika orzeczono na podstawie art. 98 kpc i 108 kpc, odstępując od obciążenia kosztami sądowymi po myśli art. 113 uoksc